ANUL III. — Nr. 861.

EDIŢIA A DOUA

JOI, 20 IUNIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREÎ LUNÎ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureştî la casa Administraţieî.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.

Un an în ţară 30 leî;	în străinĕtate	50
Şease lunî „ 15 „	„ „	25
Treî lunî „ 8 „	„ „	13

Un număr în Străinĕtate 15 banî

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuĭŭ strein în casă.
V. Alexandri.

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 19 Iunie 1891

PRIMEJDIA

Drept vorbind, s'a făcut deja prea mult zgomot împrejurul amorurilor prinţuluĭ Ferdinand. In definitiv, toată afacerea aceasta n'ar fi meritat multă atenţiune şi ar fi putut servi cel mult ca subiect pentru o nuvelă banală, căcĭ orĭ cât ar fi de Hohenzollern, Ferdinand e o făptură omenească întocmaĭ ca cele lalte.

Fiind-că socotim însă că poporul poate să tragă un învĕţământ folositor pentru dênsul din această agitaţie a stratuluĭ suprapus, de aceea maĭ stăruim asupra cazuluĭ şi vom analiza astă-zĭ o parte, care n'a fost încă atinsă.

Cine a înscenat tot sgomotul împrejurul cestiuneĭ căsătorieĭ luĭ Ferdinand? Evident că numaĭ clasa stăpânitoare, compusă din cele câteva frînturĭ de partide, carĭ urmăresc puterea şi exploatează ignoranţa maselor.

Tot tărăboiul, toată agitaţia din palat aŭ fost opera aceleĭ secte de politicianĭ, care fără să vie vr'o dată în atingere directă cu poporul, îşĭ permit totuşĭ a vorbi vecinic în numele şi pe socoteala luĭ.

„Sire, aŭ zis toţĭ aspiranţiĭ de putere carĭ aŭ fost zilele acestea la palat, căsătoria prinţuluĭ Ferdinand cu D-şoara Văcărescu ar fi în contra dorinţeĭ divanuluĭ *ad-hoc* dinastia e în primejdie, căcĭ *ţara* voeşte o principesă streină şi *ţara* vede cu mâhnire cum această unire ar slăbi dinastia, care s'a înfipt atât de adânc în inima poporuluĭ“.

In urma acestor sfaturĭ unanime ziarele acestor politicianĭ scriaŭ:

„Regele, mişcat de unanimitatea pe care a vĕzut-o în părerile tutulor *bărbaţilor politicĭ marcanţĭ* aĭ ţăreĭ, e decis a se opune din resputerĭ dorinţeĭ prinţuluĭ Ferdinand“.

Acĭ stă pentru noĭ partea interesantă a afacereĭ prinţuluĭ Ferdinand; dându-ne bine seamă de turbarea politicianilor noştri şi de modul lor de a interveni, vom câştiga noĭ argumente în contra monarchieĭ şi a întregeĭ noastre organizaţiunĭ de astă-zĭ.

Este fără nicĭ o îndoială, că toată furia şefilor de partide în contra căsătorieĭ luĭ Ferdinand cu D-ra Văcărescu este o chestie de gaşcă. Politicianiĭ noştri se cunosc bine între dênşiĭ; eĭ ştiŭ că fără un stăpân, care să nu-ĭ abată nicĭ o înrudire cu dênşiĭ saŭ cu ţara, primejdia ar fi mare, căcĭ orĭ s'ar omorî între eĭ, neputêndu-se împăca la împărţeală, orĭ — ceea-ce este maĭ probabil şi maĭ rĕŭ pentru eĭ — poporul, simţindu-se liber, i-ar mătura de la cârmă pentru tot-d'a-una.

Eĭ bine, D-lor nu s'aŭ săturat încă de a stoarce ţara şi, în faţa primejdieĭ care-ĭ ameninţă pe toţĭ, s'aŭ unit la vorbă — poate şi la cuget — pentru a împiedeca unirea celor doĭ tinerĭ din palatul regal.

Când aŭ amintit Regeluĭ dorinţele divanuluĭ *ad-hoc*, eĭ I-aŭ adus aminte că El e creatura lor, şi că tot eĭ pot să'L distrugă, îndată ce nu le va face pe plac, întocmaĭ precum uniĭ selbatecĭ bat şi'şĭ distrug idoliĭ, când nu reuşesc în vr'o întreprindere.

Regele şi dinastia streină formează idolul de lut al politicianilor noştrĭ, idol, a căruĭ menire este să stea de o parte şi să-ĭ ajute a ţinea poporul în ignoranţă şi supunere. Azĭ li se pare că idolul, amestecându-se în familiile lor, va pierde neutralitatea şi nepărtinirea sa. El va putea favoriza maĭ mult pe uniĭ de cât pe alţiĭ şi de acĭ această frumoasă concordie între lupiĭ vecinic flămânzĭ, carĭ — când aŭ de întreprins vr'o prădăciune mare — se adună în potae şi pornesc la drumul mare, gata a se sfâşia între dânşiĭ la cea maĭ mică neînţelegere.

Nicĭ un om, în afară de grupările politice, nu s'a mişcat, nu s'a alarmat; căcĭ pe nimenĭ în ţară nu mişcă intrigele din palatul regal. Cel mult aceste intrigĭ, date la lumină, pot să înveselească pe cititoriĭ de ziare; dar ca să se provoace o mişcare spontanee în popor, din pricină că un nemţişor s'a amorezat de o română, aceasta n'o cred nicĭ ceĭ carĭ o spun.

Cuvintele *ţara, naţiunea, poporul* aŭ ajuns nişte abstracţiunĭ, cu carĭ Regele şi sateliţiĭ seĭ umplu golul din jurul lor.

Toată agitaţia aceasta a politicianilor e decĭ ce-va artificial, ce-va menit a speria pe ceĭ slabĭ de înger şi dacă este, şi trebue să ne fie, indiferent ceea ce doreşte Ferdinand, nu poate să ne lase nepăsătorĭ modul cum şarlatanii politicĭ caută să creeze curente artificiale. fictive şi să amestece pe popor în nişte intrigĭ meschine şi imorale.

Adevĕrata primejdie nu este în modul cum se va însura Ferdinand, care este o cantitate neglijabilă; adevĕrata primejdie este în modul cum exploatează chestia cele câteva zecimĭ de vênĕtorĭ de putere, aceştĭ corbĭ, carĭ se îngraşă fără muncă din durerile şi suferinţele poporuluĭ.

Dinastia nu are şi nu va prinde rădăcinĭ în ţară; dar dacă nu vom reuşi să ne scuturăm de corbiĭ aceştia, nu vom scăpa de nenorocirĭ.

Eĭ aŭ adus dinastia streină, eĭ aŭ ţinut şi ţin încă poporul în lanţurile ignoranţeĭ şi a mizerieĭ. Trebue să-ĭ doborîm pentru a scăpa maĭ curînd.

S.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este aşezământul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă banii s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

TELEGRAME

LONDRA, 18 Iunie. — Sir Fergusson a anunţat Cameręĭ Comunelor că guvernul persan a trimis trupe la Sujbula spre a libera cu consimţimêntul Porţiĭ pe tênĕra fată engleză, a căreĭ răpire a fost anunţată prin telegraf în zilele din urmă. Ambasadorul Engltereĭ la Constantinopol a sprijinit pe lângă guvernul turcesc cererea făcută în această privinţă, de Persia.

PETERSBURG, 18 Iunie. — Spre a preîntâmpina şederea frauduloasă în capitală a ovreilor expulzaţĭ, prefectul de poliţie a dat ordinul să-ĭ şteargă din registrul meseriilor şi să facă să-ĭ transporte membriĭ familiilor lor la noile lor domiciliĭ.

LONDRA, 18 Iunie. — Presa e unanimă a exprima satisfacţia sa pentru reînoirea tripleĭ alianţe. — *„Standard“* asigură că nicĭ una din cele 3 puterĭ nu a cerut consiliĭ saŭ încuragiărĭ de la Englitera. — Lord Salisbury necerênd nicĭ primind explicaţiunĭ, nu cunoaşte modificările ce s'aŭ putut introduce în tratate.

CONJUNCTIVITA GRANULOASA

Intr'unul din numerile trecute ale ziaruluĭ nostru am semnalat, cu multă satisfacţie, apariţia revisteĭ medicale *„Apĕrătorul Sănătăţeĭ.“* Făceam aceasta din punctul de vedere al importanţeĭ şi necesităţeĭ ce oferea acest organ de publicitate, dar maĭ ales pentru încrederea ce aveam în colaboratoriĭ revisteĭ, carĭ sunt uniĭ din ceĭ maĭ distinşĭ medicĭ pe care îĭ avem în ţară.

Increderea noastră se justifică din ce în ce maĭ mult. Ast-fel în No. 5 al acesteĭ reviste citim un articol foarte remarcabil datorit condeiuluĭ eminentuluĭ doctor şi profesor D. N. Manolescu. Articolul acesta tratează despre una din cele maĭ teribile boale de ochĭ, şi care în timpiĭ din urmă, a făcut atâtea victime în armata română.

D-l Manolescu spune maĭ înainte de toate, că boala aceasta a fost adusă în ţară „de neamurĭ carĭ ne-aŭ invadat ţara şi între aceştia, în prima linie, sunt *israeliţiĭ* şi *ungurii*.“ D-sa adaogă că de la o vreme, populaţiile rurale. fiind în contact cu unguriĭ, şi ovreiĭ, sunt foarte ameninţate să contra teze groaznica boală, unde acolo, fiind maĭ puţin combătută, ar găsi cele maĭ prielnice ocaziunĭ de a se manifesta în toată libertatea eĭ.

D. doctor nu se mărgineşte numaĭ a afirma fapte, dar chiar le dovedeşte printr'o statistică în care se expune numĕrul bolnavilor de conjunctivită, prezentaţĭ la spitalele Colţea şi Brâncovenesc, în anul 1890. Această statistică te înfiorează. In ea se arată numĕrul colosal de mare al bolnavilor şi dezastrele pe care le-aŭ suferit adese-orĭ ceĭ bolnavĭ. Aşa, nu rare orĭ, uniĭ aŭ orbit, alţiĭ aŭ rĕmas chiorĭ şi cu durerĭ penibile.

D. doctor mărturiseşte că în nenumĕrate rîndurĭ a încercat să atragă atenţiunea ministruluĭ de rezbel; atât prin scris cât şi prin graiŭ, asupra acestuĭ flagel, dar truda i a fost zadarnică. Noĭ îl credem, dar în acelaş timp nu ne mirăm. Puţina grijă şi nevolnicia miniştrilor noştri de rezbel este o cunoscută noutate pentru noĭ. Ce vrea să ştie ministru de rezbel, care dragă doamne e aşa de ocupat cu politica şi... altele, să se intereseze de această boală care bântuie armata? Lucrul e destul de trist. Cu toate astea, lucrul n'ar fi tocmaĭ imposibil ca D-l ministru de rezbel care ca toată lumea, are şi D-sa ochĭ, să nu se pomenească într'o bună dimineaţă atins de această boală, ce nu vrea să ţie cont dacă eştĭ ministru saŭ nu.

Doamne fereşte! **Ulpiu.**

Congresul Socialiştilor

VIENA, 18 Iunie. — Congresul socialiştilor a terminat lucrările sale şi a decis să trimeaţă delegaţĭ la Congresul din Bruxelles, cu misiunea de a cere scăderea timpuluĭ de lucru, dreptul de coaliţie şi observarea serbăriĭ luĭ 1 Maĭ.

Delegaţiĭ vor fi însărcinaţĭ pe lângă aceasta să combată militarismul şi să declare că un partid naţional nu are motiv de a fi în democraţia socialistă.

C. F. R.

Tratamentu Funcţionarilor

Dacă există o instituţiune în toată ţara românească, în care stupiditatea şi sălbătăcia sbiruluĭ ciocoesc să caracteriseze cât maĭ mult sistemul de administraţie al şefilor din capul eĭ, apoĭ de sigur, aceasta este instituţia căilor noastre ferate.

Brutalitatea, absurditatea, lipsa de omenie, şi maltratarea până la extrem a tot ce se află la greul munceĭ, fie funcţionar, fie agent saŭ lucrător este sistemul administrativ aicĭ. Pe linia întreagă, nu auzĭ din partea superiorilor de cât un continuŭ şi colosal „huideo“ amuţit mefistofeliceşte de lingăiĭ leneşĭ şi nemernicĭ ce staŭ dupe uşile biourourilor direcţiuneĭ; încotro te întorcĭ nu vezĭ de cât o vecinică îmboldeală şi îmbrânceală ce se transmite de sus în jos, din grad în grad până când se opreşte în spinarea celuĭ maĭ mic, care stors de puterĭ până în măduva oaselor, n'are nicĭ măcar dreptul de a geme, sub greutatea mizerieĭ ce 'l omoară.

In această instituţiune de cesasinat, funcţionarul şi lucrătorul de jos este tratat şi considerat ca un animal fără cugetare şi vroinţă. După ce este întrebuinţat fără nicĭ o combinaţie şi umanitate la un serviciŭ penibil, în care viaţa 'ĭ este expusă în permanenţă, şi înaintea căreia, viaţa de ocnaş 'ĭ maĭ preferabilă, apoĭ este ameninţat şi cu destituirea s'aŭ degradarea, când individul zdrobit de muncă spune cu sfială şi el săracul că „nu maĭ poate.“ Din două, una i se rĕspunde: orĭ la serviciŭ, orĭ afară. Şi sĕrmanul, pleacă înapoĭ la drum, căcĭ iarna maĭ cu seamă, de ce să se apuce, pentru ca să 'şĭ hrănească copilaşiĭ? Se urcă la frână de unde, ameţit de trudă şi dovedit de somn, cade între roţile vagoanelor. Iar direcţiunea recunoscătoare, dupe multă chibzuinţă şi consultare a statutelor caseĭ de ajutor, decretează vĕduveĭ şi orfanilor o *pensiune* de 7 leĭ (şapte) pe lună! Că, orĭ şi care om, pe lângă datoriile de serviciŭ, maĭ are datoriĭ şi către societatea din care face parte, că, ca şeful uneĭ numeroase familiĭ, trebue să îngrijească de educaţiunea copiilor luĭ, că omul dupe o muncă supranaturală, are nevoie de repaosul absolut necesar la întremarea puterilor luĭ perdute şi căutarea sănătăţeĭ, acestea sunt chestiunĭ care pentru direcţiune nu înseamnă nimic. Vedem pe funcţionariĭ corpuluĭ didactic, juridic, etc., că pe lângă că se bucură de o regularitate în exercitarea funcţiuneĭ lor, aŭ şi vacanţiĭ regulamentate. în scopul de sigur pentru a'şĭ maĭ distra spiritul obosit prin încordarea minteĭ, dacă aşa se poate zice, pe când funcţionarul de cale ferată, căruia după ce pentru 100—150 de leĭ pe lună minus reţinerile, i se răpeşte toată libertatea. ţinându-se închis şi izolat de orĭ şi ce societate în cine ştie ce înfundătură de staţie pe împrejurul căreia nicĭ o suflare omenească nu se află, după ce n'are nicĭ Duminică, nicĭ sĕrbătoare, saŭ o vacanţie cât de mică, după ce prin natura serviciuluĭ sĕŭ, este încătuşat într'un element selbatec, infect şi contagios, şi după ce este forţat la o muncă şi un strapat fără sfârşit, apoĭ şi dreptul de a 'şĭ căuta sănătatea zdruncinată i s'a răpit, şi în asemenea condiţiunĭ i să cere prin regulamentul de pensiunĭ, 35 de anĭ de serviciŭ pentru ca să aibă dreptul la pensiunea întreagă.

In sprijinul celor zise, şi spre ruşinea aceşteĭ Direcţiunĭ fără omenie posedăm circularea litografiată No. 99055 din 15 Noembrie 1889 din care reesă cu prisosinţă, logică, umanitatea şi generositatea celor carĭ a redijată şi subscris.

Această circulară, pe care o ţinem la dispoziţia publiculuĭ, iat'o în întregimea eĭ.

Bucureştĭ, 15 Noembrie, 1889.

DIRECŢIUNEA GENERALĂ
a
Căilor Ferate Române
No. 99055

CIRCULARĂ

(Către toate organele Administraţieĭ, restrângerea numĕruluĭ congediurilor pentru motiv de boală).

Observând că numĕrul congediurilor pentru motiv de boală s'aŭ înmulţit de la un timp într'un mod neadmisibil şi foarte jignitor pentru interesele Administraţieĭ, aducem la cunoştinţa generală următoarele prescripţiunĭ restrictive, relative la obţinerea congediurilor de boală.

Una din cauzele acestuĭ abus fiind complesenţa cu care uniĭ medicĭ daŭ certificate de boală la funcţionarĭ care în realitate sunt sănĕtoşĭ saŭ nu sunt afectaţĭ de o boală care să necesiteze neapărat dispensa d'a face serviciul. D-niĭ medicĭ sunt invitaţĭ cu multă stăruinţă a observa cea maĭ riguroasă scrupulositate când sunt chiemaţĭ a examina un funcţionar care se declară bolnav, şi a atesta în scris pe cererea de congediŭ în mod clar şi categoric:

a) de care anume boală este atins funcţionarul?

b) dacă gravitatea boaleĭ reclamă neapărat încetarea serviciului?

c) cât timp poate să persiste boala cu destulă gravitate pentru ca să reclame dispensa de serviciu?

fără a ţine seamă de nicĭ o altă consideraţiune ce ar invoca funcţionarul interesat.

Afară de aceasta D-niĭ medicĭ maĭ sunt invitaţĭ a nu prescri funcţionarilor cure la staţiunĭ din ţară de cât atuncĭ când este cu neputinţă a se îngriji şi tămădui boala în ţară saŭ chiar la locul de reşedinţă.

Toate aceste indicaţiunĭ trebue să fie consemnate de D-niĭ medicĭ în mod precis pe fie-care cerere de congediŭ pentru motiv de boală.

D-niĭ şefĭ de serviciŭ sunt invitaţĭ a veghea ca prescripţiunile presenteĭ circulărĭ să fie în tocmaĭ aplicate şi a refusa d'a aproba saŭ d'a presinta Direcţiuneĭ Generale orĭ-ce cerere de congediŭ de boală care nu ar intruni condiţiunele arătate maĭ sus.

Cu această ocasiune amintim întreguluĭ personal: că *conform regulelor stabilite nicĭ un funcţionar care solicită un congediŭ pentru boală nu se poate presinta la medicul Administraţieĭ fără autorisarea prealabilă a şefuluĭ respectiv*; că rolul mediculuĭ nefiind d'a aproba congediurĭ, nicĭ d'a aprecia cererile de concediurĭ, ci numaĭ d'a constata natura şi gravitatea boaleĭ, nimenĭ nu poate părăsi serviciuĭ, chiar după constatarea mediculuĭ, fără autorisarea şefuluĭ respectiv. In fine că funcţionarul care va fi dovedit că prin disimulare saŭ declaraţiunĭ false a obţinut un congediŭ de boală fără să fi fost în realitate bolnav va fi aspru pedepsit.

Director General, **G. Duca**
Şeful Secretariatuluĭ, **C. Warthiadi.**

Câte cuvinte atâtea mişeliĭ şi atâtea mizeriĭ menite a se sparge tot în capul bietuluĭ funcţionar. Şi aceste acte sunt emanate din o direcţiune generală, care dispune de soartă a 20,000 de oamenĭ şi se chiamă acte oficiale! Prin aceasta vroeşte Direcţiunea a inspira respect, devotament şi recunoştinţă?!

Acuză pe doctorĭ de complezenţă! Câtă neruşinare! Maĭ potrivit ar fi fost dacă 'ĭ acuza, de umanitate. Este adevĕrat că mediciĭ fiind în contact cu mizeria acestor proletarĭ batjocoriţĭ, mişcaţĭ de milă, sunt generoşĭ în a le acorda congediurĭ de boală pentru timpul necesar organismuluĭ de a se odihni; bine înţelesă n'o fac aceasta de cât în deplină convingere că aşa trebue făcut. Iată la ce expediente recurg şi uniĭ şi alţiĭ, în faţa uneĭ stărĭ de lucrurĭ imposibilă!

Acuma s'a prescris prin acea circulară, că doctoriĭ să nu maĭ confirme prin viza lor, o cerere de concediŭ de cât numaĭ atuncĭ când agentul va cădea la pat; iar pe câtă vreme se va maĭ putea târâ de icĭ colo, să nu i se ia în consideraţie nicĭ un vaiet. In alt punct al circulăriĭ pe care l'am subliniat şi care atinge culmea absurduluĭ, se interzice funcţionaruluĭ chiar de a se presenta la medicul de circumscripţiune, fără ca să aibă autorisaţia şefuluĭ săŭ; cu alte cuvinte funcţionarul de cale ferată n'are voie să se îmbolnăvească.

Pentru ce nemernicilor maĭ există şi maĭ întreţinețĭ un serviciŭ medical?

Desfiinţaţi-l şi înlocuiţi-l cu un serviciŭ de trăgacĭ cu cnutul saŭ cu palcea.

Vigilenţa neadormită ce să cere funcţionaruluĭ zi şi noapte şi munca luĭ supra umană câte 3 zile şi 3 noptĭ înşir, grajdurile umede ce i se dă de locuinţă, biourourile infecte în care lucrează, lupta cu elementele maĭ cu seamă în timpul iernei, privaţiunea de un serviciŭ medical prompt şi serios (despre serviciul medical la c. f. care este o minciună, vom vorbi altă dată), şi alte multe, contribuesc la ruinarea sănătăţeĭ şi ataca organismul cel maĭ bine comformat. Nu ştiŭ dacă există unul la căile ferate care să nu fie atacat de cel puţin 2—3 boale. Maĭ cu seamă ftizia, reumatismul, şi boalele de stomac predomină între eĭ şi dacă luptă înainte cu serviciul, o face numaĭ prin energia tinereţeĭ.

Suferinţa, boala şi viaţa lor chinuită sunt brăzdate pe faţa lor veştedă şi abrutizată şi'ĭ stinge înainte de vreme. Cu toate acestea Direcţiunea prin şefiĭ de serviciŭ, şefiĭ de biouroŭ şi inspectoriĭ de mişcare se întrec în hiduleĭ şi nerușine ordine-mascaralâcurĭ. La 9 Iunie cor. Direcţiunea a împărţit un noŭ ordin către medicĭ prin care le impune de a nu da certificate de boală de cât în numĕr foarte restrâns. O nouă lovitură îndreptată contra celor micĭ.

Iată cum înţelege această Direcţiune rolul eĭ de părinte generos, indulgent şi drept către această armată de sclavĭ fără cuvânt. Şi pe când asemenea ordine draconice se trimit doctorilor în mod confidenţial, aceşĭ oamenĭ pe de altă parte împrăştia în întregul personal o altă circulară prin care declară că recunosc greu-

tățile cu care aceștĭ prostițĭ aŭ avut de luptat în transportarea pasagerilor în zilele de 10, 11 și 12 Maĭ aducându-le mulțumirĭ.

Dacă o picătură de sânge, de omenie le-ar curge prin vine, ar trebui să le plesnească obrazul de rușine și de remușcare.

Care este oare locul unor asemenea obraze de talpă argăsită? Și până când carnea omenească va maĭ fi articole de comerciŭ la discreția unor scelerațĭ? Nu le este teamă acestor sbirĭ demnĭ de timpurile antice că aceștĭ desmoștenițĭ de cele maĭ sfinte drepturĭ ajunșĭ în halul strangulătuluĭ se vor ridica într'o bună zi ca un singur om strigând quosque tandem a buttere pacientia nostra?

Terminând apelăm la sentimentele umanitare ale D-lor deputațĭ din toate partidele, rugându-ĭ a-'șĭ întoarce privirile și spre soarta blestemată a funcționarilor căilor ferate și dacă o lege s'a făcut pentru protecția animalelor să se facă una și pentru protecțiunea nenorociților de la căile ferate, hotărându-le pe baze științifice timpul de muncă și de repaos, pentru ca ast-fel să fie apărațĭ în contra acestuĭ regim Siberian.

Glagori

PETRECERILE MONARCHILOR

ȚARUL ȘI ȚARINA

VIENA, 18 Iunie.—După *Corespondența Politică* cercurile curțeĭ rusești asigura că perechia imperială va maĭ fi la Petersburg și momentul serbĕrilor aniversăriĭ a 25-a a căsătorieĭ Impĕratuluĭ și a Impĕrăteseĭ.

PETERSBURG, 18 Iunie.—Secretarul ministruluĭ Curțeĭ pleacă în curând la Constantinopol și de acolo în Palestina ca să facă pregătirile trebuincioase pentru o călătorie proiectată, în cursul erneĭ viitoare, a Impĕrăteseĭ și a copiilor sĕĭ.

WILHELM II

WILHELMSHAVEN, 18 Iunie. — Impăratul și Impărăteasa carĭ aŭ plecat la 9 ore jum. dimineața din Helgoland, aŭ sosit la Wilhelmshaven, unde aŭ asistat la asvîrlirea pe mare a uneĭ cuirasate pe care aŭ botezat'o; numele cuirasateĭ este „Electorul Frederic Wilhelm.“ Eĭ aŭ plecat la 5 ore seara în Olanda.

FRANȚ IOZEF

VIENA, 18 Iunie. — Intr'un ordin de zi către flotă, Impĕratul mulțumește întreguluĭ personal al marineĭ rĕsboiuluĭ, pentru modul conștincios și perfect cu care 'șĭ-a îndeplinit datoriile sale.

ȚAREVICIUL

PETERSBURG, 18 Iunie.—Marele duce moștenitor era erĭ la Cita.

Monitorul Imperiuluĭ, publică o ordonanță pentru introducerea în armată a velocipeduluĭ pentru purtătoriĭ de ordine.

FERDINAND DE HOHENZOLLERN

BUCUREȘTI, 19 Iunie. — Cu trenul accelerat de Verciorova de la orele 6,40 seara, Prințul Ferdinand a pornit către *sein theueres Vaterland*, însoțit de D-niĭ colonel Robescu și V. Păun.

Bietul prințișor era cu ochiĭ roșițĭ de plâns, cu fața trasă și foarte demoralizat.

CAROL și ELISABETA

BUCUREȘTI, 19 Iunie.—Regele și Regina aŭ plecat azĭ la ora 11 a. m. la Castelul Peleș, care este în reparație.

MICA REGINĂ A OLANDEI

AMSTERDAM, 18 Iunie. — Regina și Regina Regentă aŭ sosit la 3 ore; ele aŭ fost primite la gară de autoritățĭ. Populația le-a făcut ovațiunĭ entusiaste spre semn de protestare în contra agitațieĭ democrațieĭ socialiste, care voia să turbure buna impresie produsă de vizita Impĕratuluĭ și Impĕrăteseĭ Germanieĭ. Ambele Regine s'aŭ arĕtat la balconul palatuluĭ, spre a mulțumi mulțimeĭ imense care le aclama.

CRONICĂ

RESPUNS

La scrisoarea PRINȚULUI FERDINAND

Iubite prinț, scrisoarea voastră
*Ierĭ am citit'o 'n „***Adevĕrul***“;*
Ea m'a uimit, m'a pus pe gândurĭ
Zbîrlindu-mi-se 'n cap tot pĕrul.

—x—

O! eștĭ de plâns!... Eștĭ un Romeo
Modern.... Și poate nicĭ Shakespear
Nu ar putea ca să descrie
Al sufletuluĭ tĕŭ delir!

—x—

Cum vezĭ: romăncele aŭ farmec,
Iți fură inimă și mințĭ,
Te zăpăcesc-de-aĭ fi chiar Vodă,
Dar maĭ ales un fleac de prinț!

—x—

Mĕ 'ntrebĭ ce 'ĭ de făcut?.. De, prințe,
E foarte greŭ ca să rĕspund;
Amorul e ca infinitul,
Și nu încerc să 'ĭ daŭ de fund.

—x—

Cu toate-acestea, o povață
Nu'ĭ lucru mare!... Și m'aștept
Ca s'o urmezĭ; ea poartă 'n sine
Indemnul cel maĭ înțelept.

—x—

Zicĭ c'o iubeștĭ!... Te cred. Eĭ bine,
Ți-o spun cu cel maĭ sincer ton:
Pentru amorul eĭ, renunță
La banĭ, la gloriĭ și la tron!

—x—

Povața mea e foarte simplă,
Ea, cred, că nu'țĭ zbîrlește pĕrul!...
Dacă te'nsorĭ, promit că cronicĭ
Nu 'țĭ voiŭ maĭ scrie 'n **Adevĕrul.**

—x—

Și voiŭ compune-o epopeĭe,
Ca trubaduriĭ ceĭ maĭ vechĭ
Să 'țĭ ilustrez prin ea, o! prințe,
Celebrele tale urechĭ!

Tradem

Examenele Școlare

20 Iunie 1891

Bucureștĭ

Școala normală Carol I, cl. I științele, cl. II religia.

Azilul Elena Doamna, cl. IV filozofia, cl. V metoda froebeliană, cl. VI germana, Atelier special II româna.

Scoala Centrală, cl. III geografia, cl. IV matemateca, cl. V franceza.

Liceul St. Sava, cl. I latina, cl. II matemateca, cl. II diviz. franceza.

Liceul Mateiŭ Basarab, cl. I diviz. fisiografia, cl. II, V matemateca, cl. IV latina, cl. VI filozofia, cl. VII igiena.

Liceul Lazăr, cl. III româna, cl. IV religia, cl. V franceza, cl. VI, VII filozofia, cl. I diviz. geografia.

Gimn. Mihaĭ Bravul, cl. II și I diviz. româna.

Seminarul central, cl. III Medicina populară, cl. VI Elena

Externatul secundar de fete No. 1 cl. II Germana, cl. IV Geografia, cl. V Matemateca, cl. I diviz. Științele.

Externatul secundar de fete No. 2, cl. III Germana, cl. IV Științețe, cl. V Filozofia, cl. I diviz. Germana.

Școala profesională de fete, cl. I Teoria.

Școala centrală, cl. II comptabilitatea cl. IV Istoria, cl. V Igiena, cl. I și III diviz. Caligrafia.

Instititutul Educațiunea Română, cl. III Istoria și Geografia, cl. IV Latina, cl. V Latina.

Institututul Pedagogic de D-șoare, cl. I, II, IV și VII Germana, cursul primar muzica.

21 Iunie 1891

Iașĭ

Scoala normală Vasile Lupu, cl. III româna.

Scoala centrală, toate clasele muzica vocală.

Liceul, cl. III geografia, cl. V italiana, cl. VI științele, cl. VII germana.

Gimnaziul Alexandru cel bun, cl. III franceza, cl. IV Științele.

Gimnaziul Ștefan cel mare, cl. III matemateca, cl IV elena.

Seminarul Veniamin cl. III morala creștină, cl. IV liturgica și pastorala, cl. V istoria, cl. VII dreptul canonic.

Externatul secundar de fete, cl. IV franceza, cl. V Matemateca.

Liceul Maria Doamna, cl. III și IV istoria, cl. VI științele.

Galațĭ

Scoala normală, toate clasele muzica vocală.

Liceul, cl. III religia, cl. IV franceza, cl. VI germana, cl. VII germana și igiena.

Ploeștĭ

Liceul, cl. II religia, cl. VI chimia, cl. VII elena.

Externatul secundar de fete, clasa I matemateca, cl. II germana, cl. IV filozofia.

Craiova

Scoala centrală, cl. III geografia, cl. IV germana.

Liceul, cl. II religia, cl III matemateca, cl. IV istoria, cl. V și I diviz. româna, cl. VI, VII științele.

Gimnaziul real, cl. I geografia, cl. III germana.

Externatul secundar de fete, cl. IV religia.

INFORMAȚIUNI

Camera a votat aseară categoriile 8—16 din tariful vamal.

S'a introdus foarte puține și foarte neînsemnate modificărĭ.

La categoria 16 (materiĭ textile și industriĭ derivate), care este cea maĭ însemnată, s'aŭ adoptat numaĭ două amendamente; unul la art. 289 (pânză de cânepă) a căreĭ taxă s'a urcat la 70 leĭ și altul la art. 251 (torturĭ de lînă colorate), a căror taxă s'a urcat la 100 leĭ.

Camera maĭ are decĭ de discutat nouĕ categoriĭ de import și douĕ de export. Dacă se va urma ca până azĭ, mâine Senatul va putea începe discuția tarifuluĭ.

—*—

Un consiliŭ de miniștri este anunțat pentru astă-zĭ la Ministerul de Interne. Se va discuta numirile a maĭ multor noĭ prefecțĭ atât în locurile vacante cât și în cele carĭ vor deveni vacante prin cererea demisielor maĭ multor dintre actualiĭ ocărmuitorĭ de județe.

—*—

Prevederile noastre de la înființarea societățeĭ de petroleŭ s'aŭ realizat cu prisos și încă maĭ curênd de cât ne așteptam.

D. M. Blumenfeld unul din ceĭ maĭ marĭ acționarĭ și administrator delegat a înșelat societatea—dupe cum spun membri ceĭ-l'alțĭ din Consiliu—cu sume enorme. A luat 200,000 leĭ de cumpărare a moșiilor Moineștĭ și Solonțĭ, alte 12,000 de la cumpĕrarea unuĭ contract de petroleŭ de la Glodenĭ și altele carĭ nu se știŭ până acum.

Consilieriĭ rĕmașĭ în capul acesteĭ societățĭ aŭ adresat acționarilor o circulară prin care le arată cele întâmplate.

—*—

Maĭ mulțĭ negustorĭ carĭ aŭ afacerĭ la Vama Filaret ne roagă să intervenim la D. Inspector al Circonscripțieĭ locale ca să pue obligațiunĭ casieruluĭ aceleĭ vămĭ să aibă tot-d'a-una moneda măruntă—gologanĭ—spre a da restul publiculuĭ; căcĭ maĭ în tot-d'a-una n'are.

Osebit îl maĭ rugăm să ne spue la ce sumă să ridică pe lună venitul resultând din aceste micĭ resturĭ și în care anume partidă de venit să trece?

—*—

Știrile carĭ ne vin din Dobrogea în privința recolteĭ sunt destul de bune. Așa în județul Tulcea în cele maĭ multe părțĭ grâul este foarte bun, de asemenĭ și porumbul.

—*—

Têrgul slab la Brăila, aproape fără afacerĭ.

In treĭ zile s'a vîndut 6,100 hectolitri grîŭ cu 13.30. greutate 58 și jum. lbr. și 12,850 hect. porumb cu 9 leĭ, greutate 58 lbr.

—*—

La institutul de Bacteriologie sunt acum în tratare 16 persoane mușcate de cânĭ turbațĭ. Din aceștia treĭ părțĭ sunt numaĭ copiĭ din Bucureștĭ.

—*—

De zece anĭ locuitoriĭ din fundăturile Bătrînilor și Stufuluĭ cer la Primărie ca să se îndure și de eĭ ca să le paveze strada și să o lumineze. Inainte de orĭ ce alegere li se făgăduește, ba chiar vine și un inginer cu o sfoară de mĕsoară, dar îndată ce *trec gârla* la primărie uită toțĭ ce aŭ făgăduit.

Ar trebui făcută o regulă, aceĭ carĭ n'aŭ pavaje, apoĭ canalurĭ și lumină să fie scutite de impozite, până când li se vor da.

—*—

D. Dr. Leon Popper care a obținut diploma de Doctor în medicină de la facultatea din Viena, a trecut cu succes examenul de liber-practică în țară.

Juriul examinator a fost președat de către D. Dr. Rămniceanu, decanul facultățeĭ noastre.

—*—

D. N. Ch. Quintescu, profesor universitar, a publicat în broșură raportul sĕŭ asupra certificatelor institutuluĭ „Alexandri.“ Broșura poartă titlul: *Ancheta la Institutul Alexandri“ al D-luĭ St. Velescu.*

—*—

Viitoarea ședință a consiliuluĭ comunal va fi foarte furtunoasă, căcĭ orĭ ce credite și aprobărĭ de plățĭ înaintea terminărilor vor fi combătute de maĭ mulțĭ consilierĭ.

Discordia dar și-a luat domiciliul la primărie. O disolvare imediată este necesară.

—*—

Aflăm ca în Brăila birjariĭ și proprietariĭ de omnibuse s'aŭ pus în grevă. Nicĭ unul n'a voit să iasă în piață Pasageriĭ care fac cură la Lacul-Sărat, aŭ fost nevoițĭ să meargă pe jos, saŭ în căruțe. Cauza acesteĭ greve este că poliția le-a fixat taxa de 3 leĭ dus și întors de la Brăila la Lacul-Sărat.

—*—

D. Enăchiță Văcărescu, ministrul nostru la Roma, a sosit în Capitală.

—*—

Aflăm că fostul suplinitor D-l *Coman Șas* a fos dat în judecată pentru calomniile publicate în contra D-luĭ profesor Mih. Berar.

—*—

Maĭ mulțĭ membri aĭ consiliuluĭ Comunal al Capitaleĭ scandalizațĭ de hoțiile carĭ se comit zilnic, sunt decișĭ a'șĭ da demisia Ministeruluĭ de interne motivată, spre a nu fi acuzațĭ că s'aŭ făcut solidarĭ cu gheșeftariĭ de care Primăria e plină.

—*—

Suntem rugațĭ a întreba pe D. ministru al instrucțiuneĭ publice, ce se face cu absolvențiĭ liceuluĭ real din Brăila, înființat anul 1888 1889, sub D. Titu Maiorescu.

—*—

S'a dus la secț. 7 o copilă ca de o lună lepădată în dosul lăptărieĭ veche din șoseaua Chiseleĭ și anunțându-se Primarul Com. Băneasa, pe teritorul căreia s'a găsit, a trimis pe notar de a luat'o.

—*—

Duminică 23 Iuniŭ se va da la *Teatru Dacia* o reprezentație în beneficiul D-luĭ *G. Bozianu*. Se vor juca piesele *Vlăduțu mameĭ*, comedie într'un act, *Mireasa și Iapa* comedie, și *Ordinul de a sforâi*.

—*—

PAUL LACOUR

DOUE SURORI

I

In camera unde, ca într'un sanctuar de muncă, Jac Bernot, artist-meșteșugar, se întâlnea în fie-care seară împreună cu cele două fiice ale sale, Tereza și Bertha: aceste din urmă aflându-se singure, convorbeaŭ înainte de dejun.

Ele vorbeaŭ încet și trist, lucrând amêndouĕ la aceiașĭ stofă de culoare sumbră. Lampa, acoperită cu abat-jour trandafiriŭ, resfrângea o lumină plăcută pe fețele celor două Parisiene. Fetele eraŭ foarte frumoase, se asemănaŭ mult și eraŭ făcute să placă. Cu toate acestea le lipsea acea frăgezime a florilor abĭa îmbobocite pe care o aŭ, în general, toate fecioarele. Și îțĭ venea să te întrebĭ dacă nu cum-va o durere secretă nu întristaŭ și puneaŭ pe gândurĭ pe aceste fete, a căror tinerețe deja se stingea așa de melancolic.

Viața lor era simplă, activă și lipsită de veselie. Fiind sĕrace ele învĕțaseră un meșteșug. Invĕțând să coase, ele lucraŭ pentru un numĕr restrâns de clienți, carĭ le îngăduia să rĕmână a casă, unde de la moartea mameĭ lor, se ocupaŭ cu toate nevoile caseĭ și cu educațiunea fratelui lor Andreĭ, în vîrstă de doĭ-spre-zece anĭ, elev al uneĭ școlĭ municipale.

Jac Bernot care crea modele pentru câte-va case marĭ unde se vindea bronz, rĕmânea fără treabă cea maĭ mare parte a anuluĭ, cu tot talentul sĕŭ. Cu toate acestea, nu suferea mult. Moderat în dorințele sale, el trăia cu egoismul inconscient al părinților carĭ uită să maĭ trăiască pentru copiĭ lor. Când, uneorĭ, se gândea la viitorul celor două copile, părea că se întristează, dar frica de a se despărți de ele, maĭ ales de

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

(160)

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

VIII

Castelul mizerieĭ

— Peste cât timp vom avea-o?

— Intr'o oră.

— Bun făcu Ribas.

— Și adresându-se femeilor:

— N'ațĭ vĕzut încă furtuna în Pyreneĭ?

— Nicĭ o dată!

— E o frumoasă muzică.

In adevĕr furtuna se apropia.

Nu era nicĭ o adiere de vênt. Braziĭ eraŭ nemișcațĭ; caprele și oile culcate la pămînt întorceaŭ capul din partea de sud cu frică.

Nimic maĭ impozant de cât această voce mare în munțĭ.

Ribas îșĭ mușca mustățile și adresa luĭ Campayrol, privirĭ satisfăcătoare.

Această furtună, care întârzia cu câte-va oare plecarea invitaților servea proectele sale saŭ cel puțin făcea sarcina sa maĭ ușoară.

Majorul părea asemenea foarte mulțumit.

O maliție drăcească strălucea pe fața sa rotundă ca o bombă.

La treĭ oare și jumătate, după prezicerea luĭ Juan Pedroux, un nour umflat și negru se arată deasupra munteluĭ.

In timp de oară, n'a căzut o picătură de ploae dar a fost un zgomot de tunete pare-că s'ar fi bombardat un oraș.

Apoĭ ploea căzu în terente.

Imposibil de a eși din căsuța care tremura pe temeliile sale vechĭ.

Infine furtuna se depărta dar cerul nu-șĭ recapătă seninătatea sa. El remase obscur și acoperit.

Totușĭ trebuia să se decidă a pleca.

Nu remânea două oare din zi când cavaleriĭ aŭ încălecat.

Ribas în cap trebuia să-ĭ dirigeze prin drumurile grele și întortochiate.

Vaunoise, elegant cavaler, ședea lângă cazarmă, pe când Campayrol mergea alăturĭ cu omul sĕŭ, credinciosul Savin, ca să-l ajute în caz de nevoe.

IX

In munțĭ.

Aceste escursiunĭ se asamănă cu vênătoarele de cerbĭ și mistrețĭ, carĭ încep cu pompă, și termină cu întoarcerea tăcută, în întunecimea nopțeĭ.

După două oare de marșurĭ și contra marșurĭ prin stâncĭ, prin rîpĭ, prin pădurĭ de brazĭ, Ribas mărturisi îngrijirele sale reale saŭ falșe.

El nu maĭ știa pe unde să apuce.

Se făcu noapte!

Pretutindenea înaintea Caravaneĭ, la dreapta, la stânga era deșert, eterna monotonie a acestor regiunĭ nelocuite, cu o manta de ghiață ce acoperea totul.

Și nicĭ o casă, nicĭ o colibă și nicĭ măcar un post de vameșĭ unde s'ar putea lua instrucțiunĭ saŭ a găsi un ajutor.

Trebue să se gândească.

— Unde suntem? întrebă cu neplăcere Campayrol.

Baronul făcu un gest de descurajare.

— Zĕŭ așa, zise el, în această brumă care o poțĭ tăia cu cuțitul s'ar prăpădi și dracul.

Majorul scoase un grohăit de mistreț surprins în culcușul sĕŭ.

Dar în acelaș timp amândoĭ cumătri schimbară o privire de inteligență.

Festa era jucată.

— Era greșala voastră, zise Campayrol. Dacă va trebui să petrec noaptea aice e un învĕțământ ce nu-mĭ va merge.

Ribas comanda:

— Stațĭ.

Caiĭ și catâriĭ se oprira.

Vaunoise, întrerupt într'o conversație cu Cezarina, întrebă.

Ce este?

Majorul Campayrol murmura:

— Rătăcițĭ! și această lipsă de veselie miĭ de dracĭ!

— Bah, făcu Vaunoise irdiferent de aceste accidente de drum.

Ascultă nicĭ un han, nicĭ chiar o colibă de cioban.

Ribas făcu un semn din mână.

— Ascultă încă, zise el.

Se auzea la oare-care distanță, într'o rîpă tropotul unuĭ cal.

— Trebue să fie cine-va.

Dar în întunerec nu se putea distinge acest călĕtor întârziat.

Indată însă începu să se desineze umbra sa.

Era un muntean și avênd un cal mic de munte care nechează simțind pe ceĭ-l'alțĭ

El se opri lângă major.

— Unde sîntem, viteazule? întrebă Campayrol.

— Nu știțĭ?

— Nu, și dacă putețĭ să ne spunețĭ ne vețĭ face un serviciŭ.

— Ușor lucru.

— Sînteți de la țară?

— Cam de pe acolo..... Estagnou, ciobanul... călăuzul momentelor mele pierdute.

— Estagnou! Țipă baronul. Fericita întîmplare.

— Domnul de Ribas?

— Eĭ, da.

— Dv. perdețĭ la țară.

— Mĕ lupt cu vremea.

— Sîntețĭ sănătoșĭ?

— Cum vezĭ. Poțĭ să ne scoțĭ la drumul nostru?

— Cu plăcere.

— Campayrol glumea.

— Un călăuz, brav nouă, halal să ne fie.

In entusiasmul săŭ el jura ca un bearnez.

— Vețĭ fi bine plătit.

— Bine, n'o să refuz. Viața este grea. Dar maĭ întâiŭ unde vĕ ducețĭ?

— La Cauterets zise Ribas.

— Mergênd toată noaptea nu vețĭ ajunge nicĭ la răsărirea soareluĭ.

— Ce aventură! suspină majorul.

— Sîntețĭ la maĭ mult de cincĭ leghe, dacă ațĭ zbura ca o pasăre.

— Ceia ce însemnează că avem 15 de făcut pentru a ajunge.

— Cam așa.

— Ce vom ajunge.

Estagnou se scărpina în cap.

— Eĭ comedie, e o încurcală în regulă.

— Nu sînt otelurĭ prin împrejurimĭ?

— Otelurĭ, pe aice. Vroițĭ să rîdețĭ, pentru vulturĭ dar nu pentru oamenĭ.

Campayrol, descurajat scoase un adevĕrat muget.

(Va urma)

Tereza, preferata sa, balansa cu teama de a le vedea veştejindu-se ca fete mari. El nu surprinsese încă pe feţele copiilor o dureroasă expresie de suferinţă morală.

Iată'l intrând, la orele şase ca de obiceiŭ, dar aşa de schimbat! Privirea sa care reflecta cunoscuta luĭ melancolie dulce a sufletuluĭ săŭ de artist, era fixă şi strălucitoare, şi toată figura luĭ părea chinuită de durere. El se învârti în jurul meseĭ şi se opri îndărătul feţelor, carĭ întinseseră fruntea pentru a'şĭ primi sărutarea părintească. De o dată însă se retraseră surprinse. Tatăl lor, cu aerul furios, le zise:

— Va să zică, încep el cu un accent de ironie crudă, una din voĭ îmĭ târăşte numele prin noroĭ, desonorează această casă!... Are un amant!... Dar care din voĭ?...

— Şi cum ele tresăriră, sub această acuzaţiune, îl urmă, maĭ furios!

— Nu căutaţĭ să vĕ prefaceţĭ nevinovate. Ştiŭ tot. Dar voiesc să aflu care din voĭ?

El lovi cu pumnul în masă.

Tereza şi Bertha, tremurând ca nişte florĭ în mijlocul uneĭ furtunĭ marĭ, înclinară frunţile şi începură să plângă.

Bertha încercă să protesteze, dar sora eĭ 'ĭ strînse mâna furiş, şoptindu-ĭ:

— Taci, te rog.

Tatăl atuncĭ, rîzînd nervos, strigă:

— Nu rĕspundeţĭ nimic?

Eĭ bine, plecaţĭ din casa mea!... Duceţi-vĕ la amanţiĭ voştri!

Şi le arată uşa cu degetul.

Şi în vremea când se lasă pe scaun, cele două surorĭ ieşiră încet, subt greutatea povareĭ de injuriĭ.

II

Fiind singure, Bertha, cu îmlădierea unuĭ arbore încovoiat pentru un minut, 'şĭ îmbărbătă mândria şi spuse soreĭ sale aceste cuvinte:

— Da, eŭ sunt vinovată, de o sută de orĭ vinovată! Am căzut fără niciĭ o scuză, fără niciĭ o iertare, de cât numaĭ pentru că am iubit! Lumea poate să mĕ condamne! Dar ce 'mĭ pasă, dacă pasiunea puternică ca şi fatalitatea m'a aruncat în braţele amantuluĭ meŭ! Sunt pierdută,—dar 'l iubesc! Tu însă eştĭ nevinovată! Şi bĕtrînul nostru tată care te învinovăţeşte pe tine, atât de inocentă, comite o crimă! Du-te şi spune-ĭ, că numaĭ eŭ singură 'l-am dezonorat. Du-te! Fruntea ta este încă demnă de sărutările luĭ. Mângâie-l şi roagă-l să mĕ erte. Aceasta e soarta noastră.

Dar Tereza, acoperindu-ĭ gura cu mâna, o ruga cu vocea întretăiată de suspine:

— Taci, scumpa mea soră; nu vorbi aşa. Aşteaptă!... nu ne părăsi!

Şi ea avea atâta tandreţe în rugăciunea eĭ, că Bertha rĕmase.

III

Bernat, căzut pe gândurĭ, n'auzi când Tereza intră la dênsul, dar 'ĭ simţi lacrimile arzându-ĭ mâinile. Ea îngenunchie lângă picioarele luĭ şi începu să povestească romanul vieţeĭ suroreĭ sale, ca şi cum ar fi fost al săŭ. Pentru a scăpa pe sora sa, ea mărturisi tatăluĭ săŭ că ea era cea vinovată. Inocenta fecioară se sacrifică pentru sora sa, se calomnie pe ea singură.

Tatăl eĭ o îmbrăţişe şi plânseră împreună.

Bertha n'a ştiut niciĭ o-dată despre devotamentul soreĭ sale Tereza.

In aceeaşĭ seară, înaintea dejunuluĭ, ele convorbeaŭ singure şi tăcute, lucrând la aceeaşĭ stofă de culoare sumbră.

Colibru

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Suma din urmă leĭ . . 1606.00

(Va urma) *Total leĭ 1606.00*

Elevii în Farmacie

Cestiunea elevilor în farmacie iar a intrat într'o fază de agitaţie de când onorabiliĭ proprietarĭ de farmacie, aŭ hotărât să se adune pentru a le regula soarta, negreşit că potrivit cu interesele D-lor. Şi, pentru ca să sperie pe «ceştĭ elevĭ, de maĭ 'nainte aŭ rĕspândit svonul, cum că vor cere autorizaţia de a importa, ca orĭ-ce marfă, toate lepădăturile şcoalelor din Italia şi Germania, cum şi din nenorocire s'a tolerat până maĭ acum câţĭ-va anĭ, cu aceştia se vor servi ca asistenţĭ, în locul năzuroşilor (?) elevĭ Românĭ.

Fiind absolut cu neputinţă realizarea uneĭ ast-fel de încercărĭ, căcĭ ar revolta pe toţĭ, adevĕratul scop pentru care vor să se adune farmaciştiĭ a fost trădat de farmacistul Berberianu, care de sigur n'o fi fost în curent cu lucrările misterioase şi diplomatice ale societăţeĭ (alias gremium) proprietarilor de farmaciĭ.

Intr'o scrisoare publicată în *Adevĕrul*, ne spune că, cauza pentru care se simte lipsă de elevĭ este numaĭ desfiinţarea stagiuluĭ de 2 anĭ de asistent, şi la urmă se miră că nu ştie cum se face că azĭ niciĭ licenţiaţĭ în farmacie nu se găsesc. Prin urmare, nu se înscriŭ în şcoala de farmacie destuĭ elevĭ, din cauză că stagiul e prea scurt. Un raţionament foarte inocent, care nu cred să'l împărtăşească toţĭ patroniĭ de farmaciĭ, şi niciĭ nu-l discutăm, dar din scrisoarea D-luĭ Berbereanu am aflat adevĕrata cauză pentru care vor să se adune.

In Franţa, stagiul de elev e tot de treĭ anĭ, după care apoĭ urmează încă treĭ anĭ cursul theoretic, de ce nu s'a reclamat şi acolo niciĭ o-dată lipsa stagiuluĭ de asistent?

Pentru că acolo farmaciştiĭ se ocupă de observaţiunĭ ştiinţifice, de lucrărĭ practice, de laboratoare, de mărirea câmpuluĭ pentru cultura arteĭ şi ştiinţeĭ de farmacie, nu ca la noĭ, numaĭ să umple tişgheaoa cu banĭ în orĭ-ce chip.

Farmaciştiĭ în Franţa se ocup cu soarta elevilor pentru a le îmbunătăţi mijloacele de studiŭ, a le crea laboratoare, muzee, catedre pentru studiĭ speciale, escursiunĭ ştiinţifice, a le înlesni comunicaţiile şi întări sentimentele de colegialitate, ajutând parcimonios societăţile studenţilor farmaciştĭ.

La noĭ farmaciştiĭ se ocup cu prelungirea anilor de practică, ceia ce va să zică a le munci de pomană, a întreţine ură şi discordie prin exemplele rele de concurenţe neleale, a le strica moralul deprinzêndu-ĭ a falşifica medicamentele (vezĭ cazul Bömches, Constanţa şi altele) a'ĭ trata nedemn şi neomenesc, obligându'ĭ a munci pentru o sumă ridicula de 60—80 fr. pe lună câte 14—16 ore pe zi, plus orele de serviciŭ de noapte şi altele ca acestea.

Maĭ înainte se aduceaŭ din Austria şi Germania tot ce nu putea face nimic acolo, *les fruits secs*, care umblaŭ cu sticluţe cu doctoriĭ de bătăturĭ şi de măsele prin mahalale şi satele nemţeştĭ şi care forma aşa zisa ceată de spiţerĭ, toţĭ saşĭ şi ovreĭ aventuroşĭ, isgoniţĭ de soartă 'şĭ găseaŭ azilul în farmaciile noastre nemţeştĭ din ţară şi negreşit că nu puteaŭ se aibă marĭ pretenţiĭ, cu aceştia s'a deprins o mare parte din farmaciştĭ şi neomenoasele condiţiunĭ în care eraŭ primiţĭ pribegiĭ spiţerĭ vor să le impue şi elevilor românĭ. De aci ameninţările că vor reveni la mĕsurĭ retroactive, de nu se va face pe placul D-lor.

Trista poziţiune creată elevilor supuşĭ fără niciĭ un control la dispoziţia patronilor farmaciştĭ este una din cauzele pentru care nu se înscriŭ elevĭ în şcoale de farmacie, şi mulţĭ din ceĭ înscrişĭ, prefer a sta pe la spitale ca internĭ, orĭ pe timpul studiuluĭ, uniĭ ocup funcţiunĭ administrative, se fac comisarĭ, funcţionarĭ la gară, la Regie, orĭ cine ştie unde; de cât să facă practică în farmaciile private să fie expuşĭ la o mulţime de vicisitudinĭ ce depind de dispoziţiunile patronilor, care sunt maĭ în tot-d'a-una rele când vine vremea socoteleĭ. Nu ceĭ doĭ anĭ de asistent vor salva necesitatea ce se simte maĭ ales în provincie de personal inferior în farmacie.

Adunarea farmaciştilor proprietarĭ de se va realiza vre-odată, dacă nelipsitele pasiunĭ profesionale le vor da pace a lua în discuţie şi cestiunea elevilor, să se cerceteze bine şi desbrăcaţĭ de interese personale cauzele aceste crize de care în mare parte se leagă şi garanţia ce cere publicul în prepararea medicamentelor.

Cereţĭ maĭ bine ca şcoala de farmacie să fie cu totul reorganizată. Pentru farmacie să se recruteze tinerĭ cu aptitudinĭ speciale, avênd cunoştinţe pregătitoare mult maĭ serioase de cât cele care se învaţă numaĭ în 4 clase gimnaziale.

Un elev cu bacalaureat se va deprinde maĭ repede cu practica farmacieĭ şi într'un an se poate avea foarte bine, dintr'un ast-fel de elev, mult maĭ mult de cât avem acĭ ce cere azĭ de la un asistent.

Cu puţine sacrificiĭ şi bună-voinţă se poate face lucrurĭ marĭ, maĭ puţine pretenţiunĭ, creaţĭ o altă poziţiune elevilor farmaciştĭ, stăruiţĭ a se îmbunătăţi cursul superior, a li se asigura un alt viitor maĭ demn şi maĭ asemĕnat cu cel din alte state şi atuncĭ veţĭ vedea cât de mult se va ridica prestigiul farmaciştilor şi încrederea publiculuĭ.

Don Pilulă

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 19 Iunie 1891

Şedinţa se deschide la orele 1 sub preşedenţia D-luĭ colonel Roznovanu.

Prezenţĭ 90 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

Se intră în ordinea zileĭ.

D. **Djuvara** citeşte categoria XVII (hârtie, carton şi fabricaţiunĭ dintr'însele.)

D. **Emil Mavrocordat** propune reducerea la o simplă taxă fiscală a taxeĭ enorme pe hârtia de ţigărĭ.

D. **Oroveanu** propune reducerea taxeĭ pe cartonul ordinar.

D. **Iancovescu** propune urcarea la 35 din 30 a taxeĭ pe hârtia de imprimat.

D. **Aslan** susţine amendamentul D-luĭ Mavrocordat.

D. **Butculescu** se miră de taxele proibitive puse pe tablourile reprezentând subiecte naţionale streine.

D. **Ressu** spune că aceasta s'a făcut din simţimânt patriotic.

D. **Pallade** combate taxele exorbitante puse pe cărţile române, publicate în streinătate.

D-sa propune un amendament pentru suprimarea taxeĭ pe cărţile româneştĭ din Transilvania.

Comitetul delegaţilor se retrage pentru a delibera asupra amendamentelor.

Se pune la vot amendamentul D-luĭ Butculescu privitor la taxarea hârtieĭ liniate cu 40 % (art. 341.)

D. Colonel Roznovanu declară că amendamentul s'a respins; Camera contestă votul. D. Roznovanu se retrage de la biuroŭ. D. Vericeanu prezidă. D-sa face contra probă şi amendamentul se primeşte. (Aplauze.)

Se maĭ votează amendamentele D-lor Mavrocordat şi Aslan, Iancovescu, Palade, etc.

Se pune la vot cu bile amendamentul D-luĭ Palade, privitor la ridicarea taxeĭ numaĭ asupra icoanelor şi portretelor de suveranĭ streinĭ.

Votanţĭ	100
Bile albe	32
Bile negre	68

Amendamentul s'a respins. Categoria XVII se primeşte.

Se citeşte categoria XVIII.

Curierul Lacului-Sărat

De şi o căldură tropicală pot zice că creşte dintr'o zi într'alta, totuşĭ lumea suferindă soseşte într'un mod simţitor în această staţiune balneară spre a'şĭ recăpăta sănătatea zdruncinată, primind pe lângă eficacitatea apeĭ şi a nămoluluĭ îngrijirile medicale cele maĭ apropiate din partea D-lor Doctorĭ Roşianu şi Apostoleanu care sunt deja stabiliţĭ aci de maĭ multe zile.

Reputaţiunea Laculuĭ-Sărat sub raportul medical se datorează de maĭ mulţĭ anĭ aceleĭ Comisiunĭ medicale, care a fost însărcinate de guvernul de pe atuncĭ, spre a studia puterea elementelor minerale ce conţine acest lac, şi pentru ce anume boale sunt bune, şi prin urmare aceleĭ Comisiunĭ datorĭ suntem a mulţumi pentru nivelul la care a ridicat aceste băĭ.

Tot în această linie cată să mulţumim şi uneĭ Doamne care a luptat din rĕsputerĭ pentru mărirea reputaţiuneĭ acestuĭ lac, şi această Doamnă este Irina I. Marghiloman, prin urmare şi D-v. respectabilă Doamnă vĕ adresăm omagiile noastre publicamente.

Suntem vechĭ clienţĭ aĭ Laculuĭ-Sărat, astă-zĭ îl vizităm de plăcere şi unde acum treĭ anĭ umblam în cârje, valsăm şi petrecem fără a maĭ simţi câtuşĭ de puţin acele durerĭ reumatismale ce mulţĭ anĭ le-am îndurat. Find-că vorbim în puţine cuvinte despre Lacul-Sărat şi efectele sale, datorĭ suntem să adăogăm şi puţine cuvinte de administraţiunea ce o găsim astăzĭ sub conducerea D-luĭ Director George Măcescu. Nu avem onoare a'l cunoaşte personal pe acest Domn spre a fi taxaţĭ de părtinitor, saŭ a'ĭ aduce laude nemeritate, totuşĭ însă, după cele ce vedem că se petrece şi după reputaţiunea generală de care se bucură D. Director Măcescu, probează că este o persoană cu o educaţiune distinsă şi de o amabilitate rară cu toţĭ ce aŭ plăcerea a'ĭ face cunoştinţă. Iar în ceia ce priveşte administraţiunea internă a băilor, a poliţieĭ şi a bunelor măsurĭ ce ia în orĭ ce ocaziune, certifică că este un funcţionar capabil, onest şi de o integritate care face onoare atât D-sale personal, cât şi D-luĭ Ministru al Domeniilor care l-a trimis în mijlocul nostru. Cu această ocaziune însă atragem atenţiunea D-luĭ Măcescu că ar fi drept şi meritat ca D-sa, ca unul ce'şĭ dă toată osteneala a satisface cerinţele generale din localitate, să semnaleze Ministruluĭ săŭ, la timp, toate inconvenientele care le constată zilnic de la venirea sa, sub raportul confortabiluluĭ vizitatorilor care lasă mult de dorit, ca ceĭ în drept să avizeze la îndreptarea răuluĭ. **F. D.**

Ultime Informaţiĭ

Delegaţiĭ desemnaţĭ de secţiunile Camereĭ, pentru a se ocupa de examinarea moţiuneĭ Aslan, relativă la evreĭ şi anume:

D. Gherassi N., pentru secţia II; Moruzi D., pentru secţia III; Softa G. pentru secţia IV; Vizanti Andreiŭ, pentru secţia V; Blaremberg N., pentru secţia VI; Balş M., pentru secţia VII, şi sub-semnatul pentru secţiunea I, întrunindu-se, spre acest sfârşit, Sâmbătă, în 15 ale curentel, sub preşedinţa D-luĭ N. Blaremberg, a constatat:

Că toate secţiunile aŭ admis moţiunea în cestiune fără niciĭ o modificare, afară de secţia IV, în sânul căreia s'a ivit şi primit un amendament al D-lor Radu Stanian, Skileru, Stănescu, Focşeneanu, Zoiade, Softa şi N. Catargiu, în următoarea coprindere:

„Propunem suprimarea ideeĭ relativă la elaborarea proiectuluĭ de lege pentru înfiinţarea monopoluluĭ asupra spirtoaselor".

Apoĭ, punêndu-se în desbatere moţiunea însăşĭ, aŭ deliberat asupra părţeĭ întêia din moţiune, acea care se refera la mĕsurile de luat imediat pentru a împedica intrarea în ţară e evreilor expulsaţĭ din Rusia; asupra acestuĭ punct, comitetul delegaţilor, faţă cu declaraţiunile D-luĭ ministru de interne făcute Cameref: că ordine severe aŭ fost date pentru ca legile şi regulamentele existente să fie aplicate în toată a lor rigoare, a recunoscut ca o maĭ departe deliberare era inutilă, declaraţiunile D-luĭ ministru fiind de natură a linişti, până la un punct oare-care, viile îngrijirĭ ale Parlamentuluĭ şi ale ţĕreĭ; comitetul a decis însă, în acelaşĭ timp, de a vĕ adresa rugăminte de a pune de urgenţă la dispoziţiunea guvernuluĭ şi orĭ-ce mijloace pe care el le-ar crede necesare pentru a putea îndeplini, în mod şi maĭ eficace, misiunea sa.

Intru cât se atinge de partea a doua de moţiune, relativă la numirea şi lucrările comisiuneĭ, comitetul delegaţilor a crezut că numĕrul membrilor eĭ trebue sporit de la 7 la 15, din cauza numeroaselor însărcinărĭ pe carĭ ea este chemată a le îndeplini în un timp relativ scurt şi că natura şi întinderea lucrărilor eĭ depind de rezultatul cercetărilor şi constatărilor sale; că moţiunea numaĭ în mod indicator coprindea desemnarea unora din mĕsurĭ pe carĭ comisiunea de 15 poate, după împregiurărĭ, să le modifice şi să le complecteze.

In consecinţă, comitetul de delegaţĭ are onoarea a supune la aprobarea D-voastră, D-lor deputaţĭ, prin organul sub-semnatuluĭ, ales raportor, următoarele rezoluţiunĭ:

1. Comisiunea, în unanimitate, a luat act cu mulţumire de declaraţiunile D-luĭ ministru că va veghia la stricta şi severa aplicaţiune a legilor şi regulamentelor în vigoare spre a impedica năvălirea elementuluĭ jidovesc în ţară care merge crescênd, şi declară, în numele Camereĭ, că Reprezentaţiunea naţională este gata, în caz unde guvernul nu s'ar găsi îndestul de înarmat faţă cu noile încercărĭ de invasiune a acestuĭ element strĕin şi neasimilabil, să pună la dispoziţiunea putereĭ executive orĭ-ce alte mijloace saŭ mĕsurĭ de carĭ ar socoti că maĭ are nevoe.

2. Propunem numirea uneĭ comisiunĭ luată din sinul Camereĭ şi compusă de 15 membri, apar-ţinênd tutulor nuanţelor politice, spre a face o mare anchetă asupra pericolelor de carĭ este ameninţată societatea şi naţiunea română cu această cotropire continuă a elementuluĭ israelit strĕin şi asupra lăţireĭ ce a luat acel flagel în timpiĭ din urmă, precum şi asupra remediuluĭ de adus prin modificarea diferitelor dispoziţiunĭ legislative ce sunt un obstacol la înfrânarea acestuĭ rĕŭ.

3. Misiunea acesteĭ comisiunĭ, cerênd împregiurările, va dura tot timpul necesar îndeplinireĭ scopuluĭ pentru care a fost aleasă, constituirea Camereĭ pentru sesiunea ordinară neputênd avea niciĭ o înrîurire asupra compunereĭ şi valoreĭ mandatuluĭ eĭ.

Raportor, N. CEAUR ASLAN.

—⁂—

Iată textul amendamentuluĭ, la tariful vamal, propus de D. Blaremberg şi care s'a admis:

Sunt scutite de aceste taxe, ca şi orĭ-ce dare vamală, medicamentele, uneltele şi aparatele medicale şi chirurgicale, paturile şi mobilierul, pânzeturile, şi toate obiectele de îmbrăcăminte şi de pansament pentru rănîţĭ şi bolnavĭ, trăsurile destinate serviciuluĭ saŭ transportuluĭ acestora, material şi ornamentele destinate clădireĭ saŭ restaurăreĭ de bisericĭ, schiturĭ, mânăstirĭ şi stabilimente ospitaliere, precum şi toate articolele şi obiectele similare destinate societăţeĭ „Crucea-Roşie".

—⁂—

Plecarea Regeluĭ şi a Regineĭ la Sinaia a fost foarte rece. Auguştiĭ călătorĭ n'aŭ sosit la gară de cât câte-va minute înainte de ora fixată. Atât Regele cât şi Regina aŭ preschimbat câte-va cuvinte banale cu persoanele oficiale ce eraŭ pe peronul găreĭ. Regina zîmbea ca tot-d'a-una cu zîmbetul eĭ stereotip.

Se vedea cât colo că Dinastia are maĭ mare trebuinţă de reparaţie de cât castelul Peleş.

—⁂—

E ceva barbar, cum sunt trataţĭ în armată bacalaureaţiĭ care merg să'şĭ facă nenorocitele şease lunĭ de voluntariat.

Am vorbit cu un tênĕr care 'mĭ-a povestit cum sunt eĭ batjocoriţĭ şi umiliţĭ.

Un fapt într'o mie:

Sergentul: — *Tu eştĭ învĕţat, aĭ fost la şcoală. Acolo nu aĭ şters cismele profesoruluĭ, să 'mĭ le cureţĭ pe ale mele.*

Bacalaureatul: — *Am venit aice pentru a învĕţa alt ceva, iar nu a şterge cisme.*

Sergentul: — *Două zile arest pentru neascultare.*

Şi lucru de necrezut, uniĭ — ceĭ maĭ mulţĭ—din ofiţerĭ fac mare haz de aceste sĕlbătăciĭ.

Nu maĭ vorbim de pumniĭ pe sub fălcĭ, de loviturĭ cu stratul puşteĭ; acestea nu se maĭ numără.

Sergenţiĭ şi caporaliĭ speculează într'un mod infam punga unuĭ bacalaureat când ştiŭ că acea pungă e plină.

Voim a crede că ofiţeriĭ nu cunosc această murdară speculă, datoria lor ar fi să o ştie.

Şi când ne gândim că împingem neruşinarea până a ne numi Belgienii Orientuluĭ!

Bieţiĭ Belgienĭ! — Ce grozavă insultă le aruncăm când ne permitem această comparaţie.

Vom reveni cu noĭ amănunte asupra vieţiĭ voluntarilor în cazarme.

—⁂—

Curtea cu juraţĭ din Ilfov a condamnat ierĭ la 6 anĭ de ale închisoare pe grecul Constandinis acuzat pentru crima de incendiŭ în prejudiciul D-luĭ Costică Bărbulescu, arendaşul Domeniuluĭ Prundu din Ilfov.

De remarcat este că acest Constantinidis, care altă dată era implicat în vestita bandă de tâlharĭ a luĭ Stancu Lupu, s'a constituit prizonier 4 zile înaintea termenuluĭ de judecarea procesuluĭ sustrăgându-se ast-fel de arestarea preventivă.

—⁂—

Funcţionariĭ poşteĭ ambulante, Bucureştĭ-Iţcanĭ uită de multe orĭ a preda pachetele cu ziare pe la gară, ceea-ce aduce marĭ pagube. Aşa poşta care a trecut Lunĭ prin Paşcanĭ n'a predat pachetul de cât seara la întoarcere.

Cine ne despăgubeşte pe noĭ D-le Gorjan?

—⁂—

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela Orşova . .	Sâmb. 4^{30} p.m.	Lunĭ 4^{30} p.m.	Joĭ 4^{30} p.m.
« Severin . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca.	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8^{40} «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10^{15} «
« Gruia . . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Calafat . .	Dum. 12^{30} a.m.	Marţ. 12^{30} «	Vin. 12^{30} a.m.
« Widdin . .	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1^{45} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet . .	« 6^{35} «	« 6 «	« 6^{35} «
« Rahova . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia . .	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopolĭ . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Măgurele .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea .	« 12^{5} p.m.	« 12^{50} p.m.	« 12^{50} »
« Şiştov . . .	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
« Ruaciuk . .	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4^{45} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunĭ 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia .	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5^{15} «
« Olteniţa . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «
« Călăraşĭ (or.)	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «
« Silistria . .	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« 7^{30} «
« Ostrov . .	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavoda .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârşova . .	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.
« Gura-Ialomiţ.	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
în Brăila . . .	« 4^{30} «	« 4^{30} «	« 4^{30} «
« Galaţĭ . . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «

CURSE IN SUS:

Dela Galaţĭ . . .	Marţĭ 9 a.m.	Joĭ 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila . . .	« 10^{24} «	« 10^{24} «	« 10^{24} «
« Gura-Ialomiţ.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.
« Hârşova . .	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda .	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov . .	« 9 «	« 6^{44} «	« 9^{44} «
« Călăraşĭ (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7^{30} «
« Silistria . .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Olteniţa . .	Merc. 2^{30} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Lunĭ 2^{30} a.m.
« Turtukaia .	« 2^{45} «	« 2^{44} «	« 2^{44} «
în Giurgiŭ (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiŭ (Sm.)	« 10^{10} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Rusciuk . .	« 11^{30} «	« 11^{30} «	« 11^{30} «
« Şiştov . . .	« 2^{45} p.m.	« 2^{45} «	« 2^{44} p.m.
« Zimnicea .	« 3^{15} «	« 3^{15} p.m.	« 3^{14} «
« Măgurele .	« 5^{40} «	« 5^{40} «	« 5^{40} «
« Nicopolĭ . .	« 5^{50} «	« 5^{50} «	« 5^{50} «
« Corabia . .	« 7^{40} «	« 7^{40} «	« 7^{40} «
« Rahova . .	« 10^{25} «	« 10^{24} «	« 10^{24} «
« Bechet . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 11^{40} «
« Lompalanca	Joĭ 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Marţĭ 4 a.m.
« Widdin . .	« 6^{45} «	« 6^{45} «	« 6^{44} «
« Calafat . .	« 7^{15} «	« 7^{15} «	« 7^{14} «
« Gruia . . .	« 10 »	« 10 «	« 10 «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10^{14} «
« Brsa-Palanca.	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m
în Severin . .	« 2^{30} «	« 2^{30} «	« 2^{30} «
Dela Severin . .	« 3^{30} «	« 3^{30} «	« 3^{30} «

Çursele vaporului local între Galaţi-Reni-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS:
Dela Galaţĭ la Renĭ-Tulcea-Ismail: Marţĭ, Joĭ şi Duminica la 8 ore dimineaţa.

PORNIRE IN SUS:
De la Ismail la Tulcea-Renĭ-Galaţĭ: Mercurĭ, Vinerĭ şi Lunĭ la 8 ore dimineaţa.

Proprietar-Editor Thoma Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.